

Finantsloven; thi det er Synd at sætte den i en Stilling, hvori den bliver til Spot og Latter. Synd er det imod vor unge constitutionelle Frihed, at handle, som om vi sadde her til et Gøgleværk og ikke til alvorlig Gjerning. Derfor anmoder jeg dem om at stemme for den foreslaaede Paragraph.

Finantsministeren: Det forekommer mig at være aabenbart, at den ærede Taler, som nys havde Ordet, endte sit Foredrag i en meget lidenskabelig Stemning; jeg er overbevist om, at dette hidrører fra hans ædle Bevæggrunde, fra den Fædrelandskjærlighed, hvormed han omfatter alle Forhold, ogsaa de finantfelle. Men denne Lidenskabelighed — som forøvrigt har et saa ædelt Udspring — maa ogsaa kunne gjøre det forstaaeligt, at den ærede Rigsdagsmand i denne Sag saa mindre klart, (Aa! Aa!) og at han i denne Sag tillige argumenterer paa en Maade, som, jeg troer, ikke er smuk ligeoverfor sine Modstandere. Thi det er ikke smukt i en lidenskabelig og varm Tone og paakaldende de ædleste Følelser at sige, at man, naar man ikke følger hans Forslag, gjør sig skyldig i en Krænkelse af vor unge constitutionelle Frihed, og gjør Rigsdagens Medbevillingsmyndighed til et Blandværk (Monrad: Det er sandt!) (Nei! Nei! Jo! Jo! Stærk Bevægelse). Ja, det har den ærede Rigsdagsmand sagt, det var i al Fald den ærede Rigsdagsmands Tanke, det laae i Ordene. . . .

(Formanden: Maa jeg gjøre den ærede Finantsminister opmærksom paa, at den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) siger: „Det er sandt.“, og ikke: „Det har jeg ikke sagt.“) Ja, naar den ærede Rigsdagsmand siger, at det er sandt, saa har jeg ved denne Leilighed ikke misforstaaet den ærede Rigsdagsmand. Men jeg siger: det er ikke nogen smuk Argumentationsmaade, og den lader sig ikke forsvare, selv om den er fremkaldt af saadanne ædle Bevæggrunde som dem, jeg forudsatte hos den ærede Rigsdagsmand; thi den ærede Rigsdagsmand maa dog vide, at, naar navnlig jeg som Finantsminister modsætter mig en saadan Paragraph, da stæer det, ikke fordi jeg vil nedtrykke Rigsdagens Medbevillingsmyndighed til

et Blandværk, ikke fordi jeg vil søge at omgaae Finantslovens Betydning, — det kan dog vel den ærede Rigsdagsmand indsee (Monrad: Maa jeg bede om Ordet!); og i ethvert Tilfælde er jeg ligesaa fuldt som den ærede Rigsdagsmand berettiget til at fordrø den Tiltro, at jeg i samme Grad som han har Afgtelse for vor constitutionelle Frihed og vor Forsatning (Hør! Hør!) og navnlig for Betydningen af Rigsdagens Meddelagtighed. Her er altsaa ikke Spørgsmaal om, at den Æne vil opretholde Forsatningen og Udgiftsbevillingsmyndigheden i dens fulde Udstrækning, og at den Anden vil svække den, — det er urigtigt at stille Sagen saaledes. — Her er Spørgsmaal, om en Paragraphs Indfyldelse i Loven eller om Udelabelse deraf vil have den Betydning, som den ærede Rigsdagsmand og de Herrer, som ere enige med ham, forudsætte, og det er det, jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand feiler. Naar man derfor, som jeg troer, ad den rolige Discussions Vej, ved at overveie, hvorledes Forholdene i Virkeligheden ere, vil komme til det Resultat, at det ikke er forbundet med Fare at udelade denne Paragraph, og at man derimod vilde gjøre noget mindre Rigtigt ved at optage den, saa troer jeg, at man ganske rolig kan affee fra de øvrige dybere liggende Følelser, som slet ikke komme i Betragtning ved denne Sag. Jeg kan iøvrigt ikke nægte, at det har været mig noget uventet at see Discussionen sruet op til det Høidepunkt, hvorpaa den nys befandt sig, efter de simple og, som jeg troer, let forstaaelige Udtalelser, jeg tillod mig under Sagens første Behandling. Jeg er imidlertid nødsaget til atter at gaae ind derpaa, om jeg end kan forudsætte derved at trætte endeel af det ærede Things Medlemmer og ikke at indvirke paa nogen af de Herrer, som eengang have fattet en modsat Anskuelse, idet det er mig temmelig klart af det Foredrag, vi nylig have hørt, at man med Hensyn til denne Sag for en stor Deel er saa forvindtaget, at selv de klareste og lyfeste Hoveder kunne tage fejl og ikke formaa at see Sagens simple nøgne Skikkelse for de store Spøgelser, man tænker sig rundt om den.